Ao. 1856
Dingsdag

No. 31.
11 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 7 Maart 1856.

Op een nader aan te kondigen tijdstip, zal door het Koloniaal Bestuur, bij inschrijving worden aanbesteed de levering, voor *vier honderd* man troepen, van

1 pond *versch Rundvleesch*
½ pond *versch tam of wild Varkensvleesch*
½ pond *Schapen of Herten-Vleesch*
's weeks per man.

Ten opzigte van beide laatstgenoemde artikelen is tot toelichting dienende, dat het niet de bedoeling is de levering uitsluitend uit *eene* der genoemde Vleeschsoorten te doen bestaan, maar om het te kort van de eene door de andere soort aantevullen.

Er zal een voldoende tijdruimte worden gegund tusschen de aanbesteding en de levering.

Geschiedende deze voorloopige bekendmaking, opdat belanghebbenden van het voornemen des Bestuurs onderrigt, zich tot de inschrijving kunnen voorbereiden.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 10 Maart 1856.

(2526) Ten verzoeke van den heer Jan de Vries, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 9 Maart 1856.

Op den 29 Februarij 1856 zijn in ondertrouw opgenomen:

Willem van Bergen,
en
Esther Nunes.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde, van het vermissen van een *onopgeboeid* **CORJAAL**, gemerkt Theodorus Stoffel Gove — zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om voorgeld Corjaal niet te koopen, en uitgenoodigd, om dit Vaartuig, bijaldien hetzelve ter verkoop mogt worden aangeboden, aan te houden, en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 1e. Afdeeling, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 7 Maart 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slavin *Louisa*, aankomende F. C. Kuster.

2o. De slaaf *Alboheur*, aankomende de minderjarigen Juliaan, Elisabeth en Antoinette Kuhn.

Terwijl sedert 1 Februarij ll. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Caro*, aankomende Helena Schmidt geb. Mengel.

2o. De slaaf *Saul*, aankomende den houtgrond *Berlijn*.

3o. De slaaf *Dirk*, aankomende den minderjarige W. Balsem, en 4o. De slaaf *Frans*, aankomende F. Neumann.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 7 Maart 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Belasting op het Personeel.

De waarnemende Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat overeenkomstig art. 8 der Publicatie dd. 14 October 1850 Gouvernements Blad No. 15) de lijst der aangeslagenen in de *BELASTING OP HET PERSONEEL* ter inzage is liggende ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester dagelijks (behalve des Zondags), van en met den 8sten tot en met den 29n. dezer maand, van des morgens *acht* tot *elf* ure.

Paramaribo, den 7 Maart 1856.

De waarnemende Administrateur van Financien,
A. WILDEBOER.

Transporten.

[3368] Den 10den Maart 1856. Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, voor de boedels van den Absenten D. R. Fernandes, en wed. M. Fernandes geb. Miranda aan R. Fernandes van $\frac{9}{16}$ aandeelen in den grond *Uitvlugt* of *Kokobiakoe*, aankomende voor $1\frac{3}{4}$ aandeelen eerstgemelden en voor $\frac{1}{16}$ aandeelen laatstgemelden boedel.

Idem. J. van Lier qq. de wed. S. J. Levij Menist geb. Gomperts aan H. C. Levij, van het Erf met de daarop staande Gebouwen aan de *Heeren straat*, N. W. La. A No. 19*a*. en *b*, O. W. La. B No. 72.

Paramaribo, den 10 *Maart* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(2933) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over *drie* maanden, den juisten dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen de navolgende **EFFECTEN**, als:

1o. De suikerplantaadje *de Guineesche Vriendschap*, gelegen aan de rivier *boven Suriname* en *Thorarica*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de landerijen van *Heijsvliet* en de verlatene plant. *Nieuwstar*, met derzelver slavenmagt, fabriek, gebouwen, de daaraan behoorende landerijen en verdere toebehooren.

2o. De buiten cultuur zijnde plant. *Klein la Jalousie*, gelegen in de *Waijamoe kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de plant. *Waijamoe* en *Karelsburg*, met derzelver slavenmagt.

3o. De houtgronden *Overtoom* en *Vreeland*, de eerste gelegen aan de *Para kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de houtgronden *Onverwacht* en *Matuaribo*, en de tweede gelegen aan de *Tawajacoera kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen den houtgrond *La Prospérité* en *Gloria*, met derzelver slavenmagten, gebouwen, daaraan behoorende landerijen en verder toebehooren.

4o. Den houtgrond *Indigoveld*, gelegen aan de *Tawaijakoera kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de landen van de *Waakzaamheid* en de bovenlijn van den houtgrond *de Vier Kinderen*, met deszelfs slavenmagt, gebouwen, daaraan behoorende landerijen en verder toebehooren.

5o. Den blooten grond *Oranje*, gelegen aan de *Para kreek*, ter regterhand in het opvaren, naast den houtgrond *Berlijn*, — allen aankomende den boedel van wijlen den Heer Salomon de la Parra.

Voorts:

6o. De suikerplantaadje *Concordia*, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen

de verlatene plant. *Mon Plaisir* en de plant. *des Tombesburg*, met derzelver slavenmagt, fabriek, gebouwen, daaraan behoorende landerijen en verder toebehooren.

7o. De buiten cultuur zijnde plant. **Bleyenhoop en Bleyenrust**, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de plant. *Louisenburg* en *Rustlust*, met derzelver slavenmagt en daaraan behoorende landerijen.

8o. De buiten cultuur zijnde plantaadje **Hulshof**, gelegen aan den mond van de rivier *Perica*, ter regterhand in het opvaren, met derzelver slavenmagt.

9o. Den blooten grond **Rijnesberg**, gelegen aan de rivier *boven Suriname* en *Thorarica*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de gronden *Weltevreden* en *Awarapassie*.

10o. Den blooten grond **Wimmerrust**, gelegen aan de *Marchals kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de gronden *Temeraire* en *Curaçao*.

11o. Den blooten grond **Anna'srust** en **Haast u Langzaam**, gelegen aan de *Tapoeripa kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de gronden *Bijgelegen* en *de Goede Verwachting*;

aankomende voor de *helft* den opgemelden boedel **Salomon de la Parra**, en voor de *wederhelft* de **Erven Semuel Haim de la Parra**.

Alsmede:

12o. *Een derde* gedeelte in den houtgrond **La Diligence**, gelegen aan de rivier *boven Suriname* en *Thorarica*, ter regterhand in het opvaren, tusschen den verlaten grond *Horeb* en den houtgrond *Quamabo*, met deszelfs slavenmagt, gebouwen, daaraan behoorende landerijen en verder toebehooren; toebehoorende aan gemelden boedel **Salomon de la Parra**.

En

Een derde in denzelven houtgrond, aankomende de **Erven Semuel Haim de la Parra**.

Paramaribo, den 10 *Maart* 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(3550) De Exploiteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 21 Maart 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het Erf met al de daarop staande Gebouwen gelegen alhier aan de *Saramacca straat* La E No. 19, aankomende **Jacob Petroldt**.

Paramaribo, den 10 *Maart* 1856.

SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS

der Plantaadje *Huwelijkszorg* bieden bij inschrijving te koop aan;

5 balen KAKAO,
3 „ KOFFIJ,

liggende ter Landswaag.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Woensdag den 12den dezer, des morgens ten *negen* ure aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer gecommitteerde tot de zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de *Kakao* en *Koffij*, onmiddellijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen, en voor elke ledige baal *f* 1,10 gerestitueerd worden. [3547]

Paramaribo, den 10 *Maart* 1856.

Gemengde Berigten.

De *Morning-Advertiser* deelt eenige belangwekkende levensbijzonderheden mede omtrent generaal Williams. Deze heldhaftige doch ongelukkige verdediger van Kars is niet in Engeland, maar in Noord-Amerika (staat Nieuw-Schotland) geboren. Hij kwam in Engeland om bij de artillerie in dienst te treden, met welk wapen hij zeer bekend is. Sedert een groot aantal jaren hield hij zijn verblijf in het Oosten, in Turkije, in Perzie met den graad van kolonel; thans bekleedt hij den rang van generaal. Hij is zeer bedreven in de Oostersche talen. In den oorlog van 1829 was hij, even als vele andere officieren, veeleer tegen de Turken dan voor hen. Als een bijzonder feit wordt vermeld, dat hij gedurende verscheidene jaren op den meest vertrouwelijken voet van vriendschap verkeerde met genaal Muravief, die hem thans krijgsgevangen heeft gemaakt.

— De *Liverpool Standard* deelt mede, dat het monster-kanon van Mersey, na zeven weken arbeids, gedurende welke men geen oogenblik 's daags of nachts het werk gestaakt heeft, voltooid is. Gewogen zijnde heeft men bevonden dat het kanon 24 ton en 7 quintalen weegt. Het is de aanzienlijkste massa ijzer, die immer bewerkt is. Het is 15 voeten lang en heeft 13 duim in middellijn en kan tot vijf mijlen afstands een projectiel werpen van 302 ponden. Dit monster-kanon is voor de Engmarine bestemd.

— Met de overlandmail heeft men het berigt ontvangen van den vreesselijken dood van 251 Chinesche landverhuizers aan boord van het Amerikaansch schip *Waverley*. Dit schip moest 442 Chinesche arbeiders naar Callao of Havana overbrengen; op den overtogt stierf de gezagvoerder en een der Chinezen. Volgens scheepsgebruik werden beider lijken over boord in zee nedergelaten, doch het schijnt dat de Chinezen met deze wijze van begraven niet te vreden waren, althans zij beklaagden zich later hierover bij den tijdelijken gezagvoerder. Deze schoot terstond in zijne ruwheid twee der ongelukkigen neder; de overigen joeg hij naar beneden in het schip en liet de luiken sluiten; hij zelf ging aan wal daar het schip juist bij Cavité ten anker lag. Eerst na verloop van 12 uren drongen de agenten, door welke de Chinezen waren aangenomen, er op aan, dat eens naar hen zoude worden omgezien. Men opende de luiken en vond 251 Chinezen als lijken; zij waren in hunne geslotene verblijfplaats gestikt. De geheele bemanning is door de Spaansche autoriteiten in hechtenis genomen.

—Volgens de laatste berigten uit Australie is op omstreeks 20 a 24 mijlen van Geelong eene plaats ontdekt geworden, waar men thans belangrijke hoeveelheden goud en koper vindt.

—Op de landengte van Panama is mede een buitengewoon rijke goudmijn ontdekt, waarheen men van de zeezijde gemakkelijk komen kan. Het goud is er in vier groote kwartsaderen gevonden. De mijn is bekend onder den naam van Berlin Mijn en ligt ongeveer 30 mijlen ten westen van de Chagres rivier. De *Aspinwall Courrier* zegt dat deze mijn de in Chili ontdekte geheel in de schaduw stelt, en gelijk staat met die van Californie.

—Kapt. Heron, bevelhebber van de *Bern Navis* heeft op zijne reis naar Australie, op 44° 41' Z. B. en op dezelfde lengte als de *Crozets*, een nieuw eiland ontdekt. Hij beschrijft hetzelve als een der hoogste dat hij, ooit gezien heeft, want de toppen der bergen schenen zoo hoog als die der Andes te zijn. De Crozets zijn in dezelfde rigting van de Prins Edwards, Marianne en Resquelins eilanden.

Tafereelen uit het Zeeleven.

DE IJSGANG.

Daar nadert een schip uit zee.

Als een schip met vlag en wimpel en volle zeilen uit zee terugkomt, dan draagt het den naam *de Goede Hoop* met eer, en allen die het dek betreden, zijn onder den invloed van den gelukkigen geest, die daarop heerscht.

Daar ligt zij, de fraaije brik welke dien naam draagt. Nog fladderen de zeilen in den wind, nog heeft de loods het dek niet verlaten als reeds de havenmeester verschijnt en het schip zijne ligplaats aanwijst. In de binnenhaven is reeds alles bezet. Het is al laat in den herfst en de schepen die hier te huis behooren, zijn allen vóór de brik terugg keerd.

Daar komen schuiten en pramen om het schip te lossen. De matrozen en sjouwerlieden brengen de goederen van het dek. Binnen drie dagen is de brik zoo kaal als een boom, na een storm in December. Het laatste werk is verrigt. De manschap gaat naar den wal, om hare verklaring af te leggen, naar den waterschout, om de gage te ontvangen en naar de kroeg, om ze weer te verteeren. Den volgenden dag komen zij een voor een terug, om hunne kisten en hangmatten te halen; dan wordt het stil aan boord en alleen de waker blijft achter.

De waker aan boord is een oude wakkere zeeman, die onderscheidene reizen met hetzelfde schip gedaan en er daarom eene bijzondere voorliefde voor heeft. Hij is de jaren te boven, waarin viool en vrouwen het morgen- en avondgebed van den matroos zijn en heeft niemand bij wien hij den langen winter in vrede doorbrengen kan. Daarom blijft hij dan ook maar liefst aan boord en zorgt, dat alles voor het volgende voorjaar goed in orde gehouden wordt en dat geen dief wegneemt wat hem niet toekomt. Zijne dagelijksche behoeften haalt hij van tijd tot tijd aan den wal. Hij is zijn eigen kok, zijn eigen bottelier, zijn eigen doctor en apotheker, hij moet zich zelf gezelschap houden en helpen, hij is zijn eigen vriend en raadsman.

De herfststormen hebben uitgewoed en het water stolt tot ijs. In digte vlokken valt de sneeuw uit donkere wolken; het rustelooze element ligt onder den ban van de kristallen bedekking, die van uur tot uur dikker wordt.

De waker aan boord van de *Goede Hoop* heet Meinert Dirk. Hij heeft juist in de bottelarij eens rond gesnuffeld en gevonden, dat de laatste voorraad op is. Het land is hem zoo onverschillig, dat hij altijd naar een voorwendsel zoekt, om het niet te betreden. Maar nu is geen voorwendsel meer mogelijk en hij begint zoetjes aan zich te kleeden.

Op het tijdstip toen hij van boord ging, had het weder eene verandering ondergaan. De wind was naar het Zuiden geloopen, de lucht zacht geworden en de graauwe wolken, die den hemel bedekten, dreigden met regen. Toen hij den voet op het ijs zette, zuchtte hij hartgrondig, als ware hij op het punt eene vreemde wereld in te treden, daarop zette hij zijn weg voort, waarvan het plaveisel uit ijsblokken bestond en waarvan de paleizen, barken en schoeners, fregatten en galjoten waren.

Meinert Dirk stapt het kantoor binnen. Hij ontvangt zijn geld en overlegt nu wat en hoeveel hij voor keuken en kelder besteden kan. Daar kruist hem een half wrakke galjoot in zijn koers tegen en draait voor zijn boeg bij.

„Holla! Wien hebben wij hier? Meinert Dirk denkelijk?"

» Walker aan boord van de *Goede Hoop*. En wie ben jij daar?"

» Andres Boder, of zoo als zij mij altijd noemen, de groene Andres, omdat ik in mijn jeugd zulk een hals was. Nu heet ik nog altijd zoo, in weerwil van de witte haren op mijn schedel. He, ouwe maat, heugt het je nog, dat we beiden bakgasten waren aan boord van de *Noordster*? Schrale kost en zwaar werken, was het daar, want de kapitein was een Jut. Maar wij gaven er niet veel om, bleven altijd goeden moed houden en lachten met de kajuit en het halfdek. Maar het is een slecht kruisen in wind en regen. Ik heb hier in de buurt een nette kajuit en eene bottelarij er bij; laten we daar een uurtje ten anker gaan."

En zoo gebeurde het. In een van die kelders, welke men in de Havenstraat onder magazijnen en pakhuizen aantreft, en waarin de zeeman door het water, dat bestendig van de wanden druipt, steeds aan zijn eigenlijk element herinnerd wordt, had de groene Andres zijn bangmat opgeslagen. De kleerenkist diende voor werk en eettafel en de kagchel moest tegelijk voor kombuis dienen.

De pijpen dampten. De grog in het glas was zoo stijf als de zuidwestenwind, die buiten waaide; en het kluwen dat zij met elkander afwikkelden, liep niet altijd even glad af: het zat tusschen beiden in de war. Op eens vatte Meinert Dirk bedaard het glas op en nam den laatsten slok.

» Lens pompen!" zeide de groene Andres.

» Dat heb ik gedaan, maat. Alleen de reuk bewijst wat er in geweest is. En maak nu de lijn los, dat ik naar boord kan sturen."

» In dat weer? En in dien regen?"

» Voor stormweer heb ik reven geleerd en de regen kan mij van buiten niet natter maken dan ik van binnen ben geworden. Spreek mij op dat punt niet tegen, man. Ik word ziek, als ik een nacht aan den wal slaap en ik moet bovendien voor alles aan boord instaan.

» Gij wilt niet aan land slapen en ik zou wel eens weêr willen zien, hoe men aan boord naar kooi gaat. Ik kruis met u naar de *Goede Hoop*. Waar is uw pak?"

» Ik heb er twee. Laten wij er ieder een nemen. Je zult een plaats aan boord hebben, zoo goed als een officier maar wenschen kan. De bootsmanskamer in het kabelgat is blank en zuiver. Anker op en volbrassen!"

De beide mannen waggelden voort. In een stortregen en tot aan de enkels in het water wadende, geraakten zij aan boord.

Het was een sombere morgen. Vochtig waaide de zuidwind over de ijsvlakte, waarvan slechts hier en daar een stuk boven het daarover stroomende water zigtbaar was. De groote bruggen, die den oever met het ijs verbonden, werden afgebroken. Deze bruggen zijn de wegwijzers van de politie, de officiëele middelen van verbinding tusschen land en water; zoolang zij liggen is geen gevaar te vreezen. Maar als zij afgebroken worden, staat de politie voor niets meer in en ieder die zich op het ijs waagt, doet dit voor eigen rekening. Er is nu plaats. Waar kort geleden nog eene talrijke verzameling was; waar bezige ledigganq, rusteloos dagwerk en uitgelaten lust en vreugde naast elkander wandelden; waar schaatsenrijders, vrachtwagens en vurige rossen met pluimen en schellen elkander kruisten, is het ledig. De tenten, met de wapperende bonte vlaggen en koddige opschriften, worden weggenomen. De kramen en gaarkeukens pakken in; de vuren gaan uit, de muziek verstomt. Alleen de communicatie tusschen de beide oevers, door middel van handsleden en te voet, duurt nog voort. Om eenige stuivers te verdienen, waagt de roekelooze mensch zijn hoogste goed en strijdt elk uur met het trouwelooze element om het naakte leven.

In het tusschendek van de verlaten brik was er slechts één, die deze verandering merkte. Toen Meinert Dirk met zijn vriend drie avonden geleden aan boord kwam, dachten beiden niet, dat Andres den volgenden morgen niet weder naar den wal zou kunnen gaan. Hij had de koorts gekregen en lag een geheelen dag zonder bewustzijn in de donkere kooi.

» Dacht ik het niet," zeide Meinert Dirk tot zich zelven, dat er een ongeluk gebeuren zou!" Als een schip zoo ligt, dat het volk aan den wal komen kan, zonder een riem in het water te steken, mag niemand van boord gaan, voor hij een kruis op de valreep geteekend heeft en daarbij spreekt:

God, Vader in den nacht,
Houd de wacht!

anders komt allerlei duivelarij aan boord. Dat vrome werk heb ik vergeten en nu hebben wij hier de koorts, en de arme kerel kan er welligt zonder hulp van den doctor aan sterven. Wat rilt hij! Ik zal er mijn baaitje nog eens opleggen. Hei, hei! De armen onder dek! Begin je nu te gloeijen? Maar gooi nu niet alle ballast van je lijf, groene Andres. Wil je eens drinken."

De zieke rigtte zich op en keek zijn vriend met groote oogen aan. Hij wreef zich het voorhoofd, als dacht hij over iets na. Daarop zeide hij:

» Wij zijn gisteren laat aan boord gekomen. Is het al dag?"

Meinert Dirk lachte: » komt er eindelijk een woord uit? Het zijn nu drie dagen, dat je bij mij aan boord zijt. Wij hadden beiden een zware vracht in uwe tusschendekskajuit geladen en kwamen eerst na een lastigen kruistogt aan boord, met erge haverij, dat zou ik denken. Den zak met proviand, dien ik u te dragen gegeven had, heb je verloren en in plaats daarvan de koorts opgedaan, zoodat je hier heb moeten blijven. Maar je kijkt goed uit je oogen, en ik denk, dat het gevaar voorbij is."

» Ik heb dorst, maat."

» Hier is water met iets krachtigst er in. En kruip er nu weer onder. Ik wil ook zien of ik een beetje slapen kan."

» Ik ben niet moede meer, en moet lang geslapen hebben. Drie dagen ben ik bij u aan boord, zeg je? 't Is of het nog geen drie uren zijn. En toch herinner ik mij dat ik allerlei droomen gehad heb, o. a. van eene non en van den gouden Taag." In mijne jeugd voer ik op een Deensche schoenerbrik. De kapitein was een losse jongeheer, die vele dolle streken uitvoerde als hij buiten 's lands was. Eens dat wij onder Lissabon voor anker lagen, zeide de kapitein, die mij goed lijden mogt, op zekeren avond tot mij: » Meinert Dirk, ik wil een paar dagen aan wal gaan en gij moet mede. Maar niemand mag er iets van weten, noch nu, noch later, geef mij de hand daarop, als een eerlijk matroos." — Dat deed ik en nog datzelfde uur voeren wij naar den wal. Toen wij een eindje voortgewandeld hadden, zeide de kapitein: » Ziet gij dien muur, daar achter die wijngaardranken? Dat is eene gevangenis zoo erg, dat de kelders bij ons te Kroonenborg daarmede vergeleken, luchtige kajuiten zijn. — Nu in die gevangenis zit een schoon Portugeesch meisje, met zwarte oogen en warm bloed, waarvan zij eene non willen maken. Doch zij wil niet, maar integendeel mij tot haar man hebben, en zij moet mijne vrouw ook worden, zoo waar als ik haar meer dan mijn leven bemin! Goedschiks krijg ik haar niet en daarom is mijn voornemen; haar dezen nacht te stelen." — Ik verwonderde mij maar, dat de kapitein het nog zoo lang uitstelde. Wat mij betreft, ik had het al lang gedaan, want ik had niet veel rust in het lijf en verlangde al weer weg te komen. Nu was er een smal water niet ver van den muur, dat zich tusschen struiken en steenen dan stuurboord, dan achteruit, dan weer voorwaarts kronkelde, tot dat het eindelijk in de Taag uitliep. Er was diepte genoeg voor eene ligte boot, maar door den snellen stroom en de vele klippen en draaikolken, was het een lastig vaarwater, vooral in den nacht. Wij vonden in de nabijheid eene schuit, zoo als ze daar te lande zijn, lomp en moeijelijk te hanteeren. Daarin legde ik mij op de bepaalde plaats, plat op den buik neder. Ik had last mij niet te verroeren, voor en aleer een blaauw licht op den bovensten rand van den muur zigtbaar werd. Dan zou een touwladder afgelaten worden, dien moest ik beneden vasthouden en als alles aan boord was, roeijen, zoo hard als ik kon. Toen ik alles klaar gemaakt had en met ongeduld op het licht lag te wachten, hoorde ik iets in de struiken ritselen en een oogenblik daarna een paar kerels tegen elkander zeggen: » Hier moet het zijn. Dat zijn de twee zware kastanjeboomen en kort daarbij moet de schuit liggen, waarin wij ons verbergen moeten, om bij de hand te zijn, als zij over den muur komen." — Dat hoorde ik en stak zonder gerucht te maken de hand over boord. Een zeeman heeft altijd een mes bij zich, vooral als hij met zijn vurigen jongen kapitein aan wal gaat. Met één enkelen ruk sneed ik de vanglijn door en liet mij drijven. Naauwelijks was de schuit los, of ik hoorde een van de kerels zeggen: » De boomen zijn er wel, maar ik zie geen schuit en ook geen andere boomen." Laten wij een eind ver stroomwaarts gaan, daar zijn meer boomen en mogelijk ligt daar de schuit." Het liep mij als koud water over den rug. Als zij mij vonden, dan kon ik er op rekenen, dat ik een paar duim Portugeesch ijzer in het lijf kreeg en dat mijn kapitein gevangen werd. Toen rilde ik, zoo als jij voor een paar avonden en meende, dat ik de koorts had, maar hield mij evenwel stil, want een van de kerels zeide: » ga gij alleen; ik blijf hier, dan kan er niets gebeuren, zonder dat wij het weten." De vent stapte onder de boomen heen en weder en ik beefde op de gedachte, dat elk oogenblik het blaauwe licht zigtbaar kon worden. Daarom schoof ik de punt van de schuit zachtjes op het zand, sneed de vanglijn in twee stukken en begaf mij aan wal. Stap voor stap sloop ik naar den Portugees en toen ik kort achter hem stond, viel ik op hem aan en wierp hem op den grond. Wij worstelden hevig, maar hij was min of meer bedwelmd door den val, en zoo slaagde ik er in hem de armen en de beenen te binden. Daarop ontdeed ik mij van mijn halsdoek en stopte hem dien in den mond, om hem het schreeuwen te beletten. Ik was net klaar, toen ik het blaauwe licht zag en meteen een touwladder zag zakken. Mijn kapitein kwam met zijn gesluijerde dame bij mij in de schuit. Toen wij kort voor het aanbreken van den dag aan boord kwamen, ligtten wij het anker, zeilden over de baar en waren weldra in volle zee. Ik heb nooit te weten kunnen komen, hoe de historie van die dame eigenlijk in malkander zat; want de inspanning en de schrik van dien nacht maakten, dat ik buiten kennis geraakte en in de kamer van den doctor gebragt moest worden. Toen ik weder hersteld was, lagen wij in de haven van Rouaan. De kapitein riep mij in zijn kamer en zeide:

» Meinert Dirk, ik heb uw handslag, dat niemand van u zal vernemen, wat in den bewusten nacht op den Taag is voorgevallen. Om evenwel beiden niet in de verzoeking te komen, meer van die zaak te spreken dan noodig is, dank ik u af en zend u aan boord van den *Paradijsvogel*, waar gij op mijne voorspraak in de plaats van den overleden bootsman komt. In dit zakje is uw verdiende gage, *beste maat*. Ik zal uwen bijstand nooit vergeten en dus, goede reis tot nooit wederziens!" Zoo werd

ik half in den droom bootsman en toen ik den volgenden morgen naar de schoenerbrik uitkeek, om den kapitein te praaijen, hoe dat alles eigenlijk in elkander zat, was deze al weêr in zee en ik heb sedert dien tijd nooit weer van haar gehoord. Dat is mijne historie van de Portugesche dame en nu heb je gehoord, hoe men door eene goede portie koorts officier worden kan."

Daar hoorde men op eens een dreunenden slag. Het was, als of in de nachtelijke stilte een zware donder rolde; als of een vurige bliksemstraal uit de wolken schoot en in het middelpunt der aarde drong; want het sidderde en beefde mijlen ver, stroom op en afwaarts.

»Wat is dat?" zeide de groene Andres, terwijl hij verschrikt opsprong.

»Ik heb het lang verwacht, maar u niet willen zeggen, om u niet noodeloos te beangstigen. Het ijs breekt."

»Christus! En wij liggen met het schip buiten het bolwerk!"

»Dat doen wij oude maat; God betere het. Het is eene slechte ligplaats."

»Laten wij naar den wal gaan, Meinert Dirk. Laten wij gaan, voor dat het ijs ons medesleept."

»'t Heeft geen nood. Het schip ligt voor goede kabels voor en achter vast."

»Als zij niet breken, snijdt het ijs den bodem van het schip door en wij zinken, of het kenit voor den boeg en aan den spiegel open en wij worden verbrijzeld. Daarom nu zoo spoedig mogelijk naar den wal."

»Gij hebt drie dagen achtereen onder dek en in de koorts gelegen," zeide Meinert Dirk in niet droevigen ernst. »Gij weet niet, dat wij niet meer vlugten kunnen. Het ijs brokkelt af en elke voetstap buiten boord is een zekeren dood. Wij moeten hier blijven."

Andres staarde zijn vriend met klimmenden angst aan. Deze zeide:

»Houd u goed, Andres. Ik heb hout genoeg en gij zult geen kou lijden."

»Maar gij.... Ach God, nu herinner ik het mij. Ik heb het zakje verloren, waarin uwe beste provisie was; ik heb u daarvan beroofd en nu lijdt gij honger."

»Geen nood Andres. Er is nog wat. Ik heb vroeger meer dan eens gevast en gij ook. Het zal toch niet eeuwig duren."

Andries wierp zich snikkend op zijn leger en was ontroostbaar. Meinert Dirk trachtte hem tot bedaren te brengen en luisterde te gelijk naar den vliegenden storm, die de brik schudde, zoodat de masten trilden. Op eens knakte het geweldig onder hen, gepaard met een slag als een donder.

»Er is een kabel gebroken!" riep de waker onwillekeurig en wilde naar het dek. De zieke, die zijne hand vast hield, liet hem niet los.

»Neem mij mede. Ik kan hier niet alleen blijven. Zus of zoo — wij zijn weg."

De brik nu van haar steun beroofd, zwaaide door de kracht van den stroom zijdwaarts en wel met zulk eene kracht, dat ook de tweede kabel brak en het vaartuig binnen weinige oogenblikken te midden van de ijsschollen gedreven werd.

Het was een woest geraas, een eindeloos bersten en kraken. Daar tusschen donderden kanonnen van de havenbatterijen, die den begonnen ijsgang verkondigden en de bewoners van de oevers tot waakzaamheid aanmaanden. Men hoorde schot op schot. Allerwege werden noodsignalen gegeven. De menschen verzamelden zich aan het strand. Zij zagen niets dan eene vormelooze massa, gevaarten die langs elkander schoven, hier zich openstapelende, ginds weer in eenstortende en langzaam voortdrijvende.

(Vervolg en slot hierna.)

Belangrijke ontdekking met betrekking tot den Papierhandel.

De Heeren W. G. Plunkett en J. C. Bower hebben een octrooi bekomen tot het vervaardigen van papier, enz. uit de volgende planten:

De gele *Iris*, of gemeene bies, — de *Burdock*, (Klissenkruid), de *Coltsfoot* (Hoefblad) en de bladen en steelen van de roode en witte *biet*; alsook van de stronken der *Zweedsche* of Aberdeensche en andere *raapknollen*. De *Boijle Gazette* zegt daaromtrent: Wij hebben proeven gezien van papier en karton dat, uit de hand, van verscheidene der opgenoemde planten en van de vezelen der Iris gemaakt is. Al die planten bezitten de hoedanigheid van het beste vlas. De Iris bevat ten minste 75 pCt. papierstof.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 10n. dezer, van plant. *Rustenburg*, 19 vaten a 9,75 cent.

Katoen. Idem, van plant. *Waterloo*, 25 balen schoone a 25,50 cent.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 9 dezer, de Nd. Am. bark *Clara C. Bell*, kapt. Power, van Boston. Passagiers, de Heer F. Betten.

Den 10den, de Eng. schoener *Trusty*, kapt. G. Anderson, van Demerary.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon. SLUIT HEDEN.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co. Sluit 20 dezer.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co. — Sluit 25 dezer.

Calijpso, kapt. D. R. Nolles, adres bij H. C. Levy.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Anna Elisabeth, kapt. Teensma, adres bij J. G. Fonseca Fz.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**